

הפתיחה

בפתיחת הערב, דיגמנו המועמדות שמלות ערב מפוארות של סלון טוויגי קארין, תוך שהן מלוות בשירה את הזמר צביקה פיק. חלק מהשמלות תוכננו עליידי ז'אן פיר. למטה: עורך העולם הזה אורי אבנרי מברך את המלכה.

ס'מ, החליטה, שלושה ימים לפני התחרות, שהיא שמנה מזי. התוצאה: היא הפסיקה מייך לאכול בכלל.

שלושה ימים של צום, בתוספת ההתרגשות של ערב התחרות, הביאו אותה להיכל התרבות, בערב יום השלישי האחרון, לאחר יום שלם של הקאות.

ברגליים רועדות מחולשה, ראש מסתובב, ומאמצים שלא להתעלף, הצליחה לעבור את הערב.

מובן שכל זה חלף ברגע שזכתה בכתר. היא הצליחה להתאושש במידה מספקת כדי לגלות את מישאלתה הכמוסה: לטוס ללונדון, לקנות לעצמה שם בגדים. בו במקום, העניק לה העולם הזה את בקשתה.

בחירתה של הגימנויסטית התמירה והבלונדית, שזה עתה מלאו לה 17, היתה שיאו של ערב שופע חדווה והומור, שזור הופעות של יפה ירקוני, צביקה פיק, ליאור יוני, אילן ואילנית, עירית דותן. בין אמן לאמן הרהיבו המועמדות עין בהדיגמן שלל שמלות ערב, שמלות חופה, חליפות ספורט, בגדי-ים.

בבימויו של צדוק צרפתי, התקדם הערב בקצב מהיר וסוחף, כשהמנחה, דודו דותן, מצחיק, מספר בדיחות, מרביץ פגזים, ומטפס על כל מי שרק נפל בתחום ההפגזה שלו.

במקום אחד, לפחות, הוא זכה בקונטרה מקצועית: עליזה קליין, שהוכתרה כסגנית שנייה, ולפני כן זכתה בתואר נסיכת ים-כינרת, התגלתה לא רק כחבר'מנית תוססת המנגנת על פסנתר, כותבת שירים, ומשמשת מרכז הבלגן בכל מקום בו היא מופיעה — אלא גם כבעלת מענה לשון ג'ינג'י.

היחידים שיצאו מקטרים, בתום הערב, היו חסידיה — המושבעים והרבים — של הסגנית הראשונה, ארלט בן-רובי. "זה לא פיר," היא תה טענתם האחידה, "מרחוק, היא לא יכולה להתחרות עם דוקי המרשימה. אבל מקרוב, היא היתה מנצחת אותה כמו כלום. היא ממש דליה לביא מס. 2." חיים קשים.

אחרת שיצאה מקטרת מהתחרות היתה המועמדת צילה וינר, שהיא בת כיתתה של דוקי. אמה של צילה הודיעה לה, ערב התחרות, שהיא תצביע בעד — דוקי, "את אמנם הבת שלי, אבל הכתר מגיע לדוקי."

אחר כך מתפלאים שיש פער דורות, וכל זה.

תריסר כלות

תצוגת האופנה של המור עמדות כללה גם שמלות חופה של סלון אמבר. הוסיף לתצוגה הרקע המרשים של הבמה, שתוכנן עליידי פרחי כץ, ושכלל יס-פרחים שהציף את הבמה, תאורה מרהיבת-עיני, ומשחקי-אור.

